بببینید و بشنوید

شبکه دو	
۸	در انتهای الوند
۱۳:۲۰	تازه‌شو
۱۷:۴۵	عصر خانواده
۱۹:۲۰	خانه پرتقالی‌ها
۲۲:۳۰	هزار راه نرفته
۲۳:۵۰	مسابقه محیا

شبکه چهار	
۹	فیلم سینمایی «کاپون»
۱۳:۲۰	تیتر هفته
۱۵	هنر موزه‌ای، تجارت جهانی
۱۷:۳۰	جادوی تاریخ
۱۹	پایان ناباروری
۲۱	راهنمای مسافران کهکشان
۲۲	چهارسوی علم (یک سال با طبیعت وحشی زمین)

شبکه آموزش	
۱۳:۱۵	دکتر سلام
۱۴	مدرسه تلویزیونی ایران (ابتدایی)
۱۶	مدرسه تلویزیونی ایران (متوسطه)
۱۹:۴۵	بچه‌های کارآمد
۲۱:۱۰	فارسی بان
۲۲:۴۰	دوربین هفت

شبکه نمایش	
۱۱	جاستین
۱۵	نازلی
۱۷	شالاکو
۱۹	انولا هولمز
۲۱	خانواده گرفتار
۲۳	ضارب

شبکه آی فیلم	
۱۷	راه بی‌پایان: این مجموعه درباره ارتباطات ناسالم اقتصادی و نقش باندهای مافیایی در پولشویی و معاملات غیرقانونی است. «بهزاد» و برادر همسرش «کامران» به‌اتفاق «اکبر» سال‌هاست که با هم دوست و همکارند. بهزاد، مدیرعامل یک شرکت واردات و صادرات است که ...
۱۸	خوش‌رکاب
۱۹	کامیون
۲۰	بزنگاه
۲۱	با خانمان
۲۲	آنام
۲۳:۳۰	سینمای کوتاه: با هدف معرفی فیلمسازان عرصه فیلم کوتاه و بهتر دیده‌شدن آنان، روی آنتن می‌رود. ابتدا یک فیلم کوتاه با برخورداری از ارزش‌های تکنیکی و محتوایی پخش خواهد شد سپس پای صحبت کارگردان آن فیلم خواهیم نشست.

شبکه‌های رادیویی	
۹:۲۵	رادیو قرآن/ صد دانه یاقوت
۱۴:۳۰	رادیو فرهنگ/ گل‌های ایرانی (گشت و گذاری در موسیقی ایران و گفت‌وگو با استادان این حوزه)
۱۸	رادیو صبا/ عصر صبا
۱۸	رادیو ایران/ ورزش ایران
۱۹:۱۵	رادیو سلامت/ یادداشت‌های روزانه من
۱۹:۳۰	رادیو نمایش/ نمایش آدم‌ها و آرزوها قسمت اول
۲۰:۵۰	رادیو اقتصاد/ ثروتمند کوچک
۲۲:۳۰	رادیو معارف/ باغ تماشا
۲۳:۳۰	رادیو ورزش/ گزارش ورزشی (پخش مسابقه فوتبال لیورپول ـ تاتنهام)
۲۳:۵۰	رادیو گفت‌وگو/ گفت‌وگوی من با من

گزارش جام‌جم از پشت صحنه مجموعه «حکم رشد»

تقابل خیر و شر در جنوب شهر

زینب علیپورطهرانی فاطمه‌عودباشی
رسانه

بوستان ولایت، بیشتر از این‌که مکانی برای تفریح و تفرج باشد، سال‌هاست به لوکیشن سریال‌های مختلفی تبدیل شده است. می‌توان گفت کم‌کم این بوستان دارد به شهرک سینمایی تبدیل می‌شود و هر نقطه از آن را در برنامه‌ها، مسابقات و سریال‌ها و فیلم‌های بسیاری دیده‌ایم. اهالی آن منطقه هم دیگر به حضور سازندگان پروژه‌های سینمایی و تلویزیونی عادت کرده‌اند و تماشای بازیگران و دوربین فیلمبرداری برایشان تازگی ندارد. از جمله مجموعه‌هایی که در این لوکیشن تصویربرداری شده، سریال «حکم رشد» است که گروه تولید این مجموعه برای مدتی در شهرک سینمایی ناجی هنر در بخشی از بوستان ولایت مستقر بودند. روزی که ما برای تهیه گزارش از پشت صحنه این سریال، راهی لوکیشن شدیم، بازیگران دو خانواده‌ای که ماجراهایشان در این مجموعه دنبال می‌شود، در لوکیشن حضور داشتند. کارگردان و منشی صحنه و دستیارش، زیر چادری مستقر شده بودند که در گوشه‌ای از حیاط منزل غلام قرار داشت. یک خودرو هم کنار حوض حیاط بود و ریل تراولینگ هم وسط حیاط چیده شده بود. روی سکوی مقابل ساختمان که می‌ایستادیم مشرف به آشیانه‌های هواپیما بود. البته ما هواپیمایی ندیدیم اما به گفته یکی از همکاران، این مکان، پیش از این و در سال‌های بسیار دور، پادگان نظامی بوده است. در اینجا گزارشی از این سریال آمده است.

برای تماشای گزارش تصویری پشت صحنه سریال کیوآرکد را اسکن کنید.

اگر جزو علاقه‌مندان به سریال‌های پلیسی هستید و از اکشن و هیجان هم خوشتان می‌آید، باخبر باشید که سریالی به عنوان «حکم رشد» تولید شده و قرار است از امشب از شبکه سه پخش شود.

تولید سریال از سال گذشته آغاز شده و حسن لفافیان، کارگردانی آن را به عهده دارد؛ کارگردانی که سال گذشته سریال «کلبه‌ای در مه» را روی آنتن داشت و این بار یک قصه پلیسی و ملودرام خانوادگی را ساخته است.

این سریال تلویزیونی، کلی بازیگر حرفه‌ای همچون مه‌لقا باقری، پیام احمدی‌نیا و... هم دارد. البته در کنار آنها با چهره‌های جدیدی هم آشنا خواهیم شد. چهره‌هایی که برای مخاطب تلویزیون ناآشناست اما پیشینه تئاتری دارند.

مجید آزاد | جام‌جم

گروه تولید، مدتی است در شهرک سینمایی ناجی هنر در بخشی از بوستان ولایت مستقر هستند که لوکیشن منزل غلام با بازی پیام احمدی‌نیا در این شهرک قرار دارد که باید از امشب دید چه اتفاق‌هایی می‌افتد.

ورود به زندگی یک پلیس

مهدی فرجی، تهیه‌کننده‌ای است که سال‌ها تجربه مدیریت داشته و در کارنامه‌اش تهیه سریال‌های پرمخاطب همچون نون‌خ وجود دارد. او تهیه‌کنندگی حکم رشد را هم به عهده دارد.

وی درباره داستان این سریال به جام‌جم می‌گوید: قصه، پلیسی و خانوادگی است. پلیسی، رئیس کلانتری می‌شود و قرار است در منطقه‌ای که تعدادی از اشرار حضور دارند و منطقه از این نظر ناامن است، تلاش کند با به کارگیری مردم، امنیت را به منطقه برگرداند.

وی درباره بازیگران سریال توضیح می‌دهد: مجتبی فلاحی، نقش پلیس و پیام احمدی‌نیا، نقش مقابل او، غلام را بازی می‌کند که این دو بازیگر، دو قطب سریال هستند. در کنار آنها نیز بازیگران دیگری حضور دارند و داستان را پیش می‌برند.

این تهیه‌کننده درباره شایعه حضور سعید نعمت‌ا... به عنوان کارگردان هم بیان می‌کند: نگارش فیلمنامه را آقای نعمت‌ا... به‌عهده داشت ولی مدتی است درگیر کارگردانی یک مجموعه برای نمایش خانگی شده است. متن هم تغییرات جزئی پیدا کرد. البته فیلمنامه متعلق به ایشان است و قرار بود خودش آن را بسازد. هر کارگردانی، سلیقه و سبک خاص خودش را دارد. از طرفی فیلمنامه طولانی بود و ما تعداد قسمت‌ها را کم کردیم. بنابراین بازنویسی انجام شد. درباره بازیگران هم کلی تغییر داشتیم و به‌جز خانم ثریا قاسمی همه تغییر کردند و بار دیگر انتخاب بازیگر کردیم.

پاکسازی اراذل از منطقه

حسن لفافیان که پیش از این، سریال‌های به رنگ خاک، کلبه‌ای در مه و دردانه‌های خلیج‌فارس را ساخته است، کارگردانی «حکم رشد» را به عهده دارد.

این کارگردان در پاسخ به این سوال که چطور به ساخت سریال پلیسی و ملودرام علاقه‌مند شد، بیان می‌کند: کار ما یک قصه اجتماعی است که رگه‌هایی از کارهای پلیسی هم در آن است. ولی بیشتر تاکید این است که سریال ملودرام اجتماعی بسازیم که بخشی از جامعه با آن درگیر است.

به همین دلیل سراغ این موضوع رفتیم که در منطقه‌ای توسط اراذل اتفاقات عجیبی می‌افتد و به شخصی ماموریت داده می‌شود آنجا را پاکسازی کند. از سوی دیگر، یکی از اراذل اصلی، جزو خانواده خودش است و به همین دلیل درگیر مشکلات و اتفاقاتی می‌شود و این تقابل، موقعیت‌هایی را در قصه ایجاد می‌کند.

وی درباره این‌که ابتدا فرد دیگری کارگردانی سریال را به‌عهده داشت، چقدر متن و سکانس‌هایی که ایشان گرفته تغییر کرد، توضیح می‌دهد: بخشی را که آقای نعمت‌ا... شروع کردند با توجه به متن خودش کار کرده بود. وقتی ایشان، کار را ترک کرد و کار به من سپرده شد، ما چند ماه زمان گذاشتیم و متن را کاملا بازنویسی کردیم. حدود ۵۰درصد از متن اولیه فاصله گرفتیم. به هر حال هر کارگردانی، سلیقه و نگاه خودش را دارد.

برای دیدن تیزر سریال، کیوآرکد زیر را اسکن کنید.

زنان منفعل نیستند

نیلوفر شهیدی را بیشتر با بازی‌اش در سریال‌های «وارش» و «گاندو» می‌شناسیم. او درباره نقشش در این سریال نکاتی را می‌گوید.

شهیدی عنوان می‌کند: من نقش زهره را بازی می‌کنم که همسر سرهنگ ذبیح است. تفاوتی که این نقش برای من با نقش‌های دیگر داشت این بود که در این سریال، زنان حضور خیلی موثری در داستان دارند. ما در اغلب سریال‌ها دیده‌ایم همیشه کسی که نقش مثبت بازی می‌کند تا انتها مثبت است و هیچ عکس‌العمل خاصی از او نمی‌بینیم و تک بعدی است اما زن‌های این قصه آدم‌های به‌شدت چندبعدی هستند و ما در شرایط مختلف عکس‌العمل‌های متفاوت به نسبت کارهای دیگر می‌بینیم.

شهیدی ادامه می‌دهد: زهره یک زن مثبت، خانه‌دار، نقاش و مادری است که یک فرزند دارد و آن فرزند، بیماری‌ای دارد که در طول قصه درگیری‌های شخصی را برای زهره و همسرش ایجاد می‌کند. از طرفی به خاطر این‌که همسرش پلیس است، درگیری‌هایی نیز دارد. همسرش مدام در ماموریت است و همیشه نگرانی‌هایی درباره سلامت همسرش دارد که این نگرانی را در طول داستان نشان می‌دهد. در مجموع، داستان زندگی آنها همراه با چالش‌های زیادی است و شخصیت زنان در قصه تک‌بعدی و منفعل نیست.

لات محله شدم

پیام احمدی‌نیا -که نوروز با نقش یک افسر عراقی در فصل سوم سریال «زیرخاکی» بازی کرده بود- در این سریال، نقش غلام را بازی می‌کند.

این هنرمند درباره ویژگی‌های این شخصیت می‌گوید: همان‌طور که می‌دانید این سریال یک پلیس به نام ذبیح پاشا دارد که پسرخاله‌ای به نام غلام دارد و این دو نفر، دو مسیر متفاوت را انتخاب کرده‌اند و یکی از آنها پلیس و دیگری به لات محل تبدیل شده است. با توجه به گریمی هم که می‌بینید، من نقش غلام را بازی می‌کنم.

وی ادامه می‌دهد: در فیلم «ملاقات خصوصی» هم نقش گنده‌لات زندان را بازی کرده بودم. در فیلم «صحنه‌زنی» هم چنین نقشی بازی کردم اما نقشی که اینجا بازی می‌کنم، کمی متفاوت است. با توجه به فیلمنامه و نوع دیالوگ‌نویسی که آقای نعمت‌ا... در فیلمنامه‌نویسی دارد، از این نظر، کار، متفاوت‌تر از سایر نقش‌هایی است که بازی کرده‌ام. از طرفی ، دیالوگ‌نویسی ایشان بسیار متفاوت از نویسنده‌های دیگر است و بازی کردن با چنین فیلمنامه‌ای کار سختی است، به خصوص برای من که بازیگر رئالیستی هستم اما از طرفی، تجربه شیرین و جذاب و متفاوتی هم به همراه دارد. چالش این نقش برای من، بیشتر در نوع شخصیت‌پردازی بود.

کارگران در تلویزیون مشغول کارند

نوشین مجلسی
رسانه

به تازگی از روز کار و کارگر عبور کردیم. روز قشری زحمتکش که جمعیت قابل‌توجهی از کشور را به خود اختصاص داده‌اند. این طبقه از جامعه در ادبیات و آثار نمایشی هم سهم زیادی داشتند. اگرچه در بسیاری از وجوه، هنوز حق این قشر ادا نشده و در برخی آثار هم در بازنمایی تصویری درست از آنان کوتاهی شده است اما در همین تلویزیون، سریال‌های داشتیم که نمایی باورپذیر و گاه شیرین از آنان ارائه کردند. برای مثال یکی از آنها نقی معمولی است که بسیاری از مخاطبان تلویزیون با قصه‌های او و خانواده‌اش در سریال پایتخت آشنا هستند. او برآمده از قشر کارگر بود. یکی از سریال‌های پربیننده دیگر که شخصیت‌های اصلی آن دو کارگر بودند، زیر تیغ بود. نمایش فضای کارخانه، کارگرانی با روحیه‌های متفاوت و خانواده‌های آنان که غالبا به ظاهر، شرایط زندگی مشابهی داشتند همه و همه باعث شد این سریال را جزو آثاری بدانیم که این قشر را در کانون توجه خود قرار داد. برادران محمودی هم در سریال‌هایی که تاکنون راهی آنتن کرده‌اند نگاه ویژه‌ای به کارگران داشتند. یکی از این موارد، سریال سایه‌بان بود که سال ۱۳۹۶ از شبکه دو پخش شد. در بخشی از سریال «گاهی به پشت سر نگاه کن» به کارگردانی مازیار میری هم کارخانه‌ای با مشکل سرمایه مواجه شد و در این مسیر، مشاور مدیر تلاش کرد با زیر پا گذاشتن حقوق کارگران و اخراج آنان به مشکلات پایان دهد.

زاویه دید

از ویژگی‌های بومی غافل نشویم

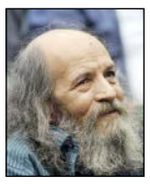

امرا...احمدجو
کارگردان

در حال حاضر در عرصه رسانه در تمام دنیا رقابت سفت و سختی بین شبکه‌های تلویزیونی داخلی و شبکه‌های ماهواره‌ای وجود دارد و برای ما هم این رقیبان در آن سوی آب‌ها برنامه‌های فارسی‌زبانی تولید و ارائه می‌کنند و رقیب جدی شبکه‌های تلویزیونی ما هستند.

آنها دست‌شان در کار باز است و هر طور که می‌خواهند دست به تولید می‌زنند ولی در کشور ما اصول و ضوابطی اخلاقی وجود دارد که نمی‌شود خیلی از بی‌بندوباری‌ها را نشان داد و اتفاقا خیلی هم خوب است چون می‌توانیم ادعای رسانه سلامت‌محور و سالم را داشته باشیم.

در این شرایط برای آن‌که بتوانیم مخاطبان رسانه ملی را افزایش دهیم باید لزوم تولید آثار باکیفیت برای رقابت با شبکه‌های فارسی‌زبان آن سوی آب‌ها را جدی بگیریم؛ یعنی باید توجه خاص به کیفیت تولیدات سریال و سایر برنامه‌های تلویزیونی داشته باشیم.

ما باید ضمن توجه به موازین و استانداردهای خودمان با تکیه بر ویژگی‌های بومی مناطق مختلف کشور دست به تولید بزنیم.

بومی‌سازی و توجه به ذائقه امروز مخاطب، راهکار بسیار مناسبی برای رشد کمی و کیفی محصولات تلویزیونی است. بومی‌سازی در کشوری به وسعت ایران که خوشبختانه هم چهار فصل دارد و هم مردمانی مهربان و منصف دارد که لایق محصولات درجه اول هستند چندان کار دشواری نیست.

همین حالا هم شبکه‌های استانی سعی در تولید محصولات بومی خود دارند که در میان آنها آثار بسیار خوبی به چشم می‌خورد ولی از این بومی‌سازی باید حمایت بیشتری شود و این‌طور نباشد که بخش عمده بودجه‌ها برای سریال‌های پایتخت‌نشین صرف شود و سهم استان‌ها اندک باشد.

باید عدالت را در بومی‌سازی رعایت کرد به این نحو که براساس کیفیت و کارنامه هر هنرمند از او حمایت شود تا همه آنها که استعدادی دارند تلاش کنند خود را بالا بکشند و محصول خوب تولید کنند. ما هرجا روی تولید سریال‌های بومی و میهنی درست کار کردیم با اقبال مخاطب همراه بودیم پس دلیلی ندارد همچنان واهمه سرمایه‌گذاری بر کارهای بومی داشته باشیم. یک نکته متمایزکننده آثار ایرانی اعم از سریال تا فیلم و دیگر محتواهای رسانه ملی، حجب و حیایی است که در روابط انسانی بین زن و مرد در آثار ما وجود دارد و این ویژگی، کشور ما را در دنیا منحصر به فرد کرده است. ولی باید بتوانیم از این ویژگی استفاده بهینه کنیم، یعنی سعی بر تقویت این ویژگی کنیم و در عین حال معرفی درستی از این ویژگی برای مخاطبان هم‌فرهنگ داشته باشیم. به هر حال نه فقط در منطقه بلکه در تمام دنیا، مردمانی هستند که علاقه به تماشای محصولات اخلاقی دارند و چه خوب می‌شود بتوانیم این‌گونه مخاطبان را به سمت محصولات خود بیاوریم.